

Efterår

Det er godt nok en virkelig speciel fornøjelse at stå op om morgenen lige nu. Og 'fornøjelse' er sikkert ikke det rette ord at bruge. Det er kulmørkt overalt, og det bliver jo ikke bedre, før det vender om et par måneders tid. Forud venter endda den måned, som godt nok har det korteste antal dage (lad os holde februar ude), mens den til gengæld har det mentalt største tryk. Læs Henrik Nordbrandts geniale digt om november... Omvendt kan vi jo så glæde os over, at det snart vender. Det er et svært liv i disse tider, men så kan vi jo se frem til, at der er masser af fodbold og endda et VM på et helt ukurant tidspunkt. Det har i den grad givet bøv'l for alle mulige turneringsplanlægninger også for undertegnede med ferieplanlægning og alle de løse aftaler. Men sådan er livet – måtte det aldrig ske igen.

Når man engang er kommet ud af sengetøjet, er der jo også noget fodbold. Og her er vi mildest talt kommet ind på det sted, hvor de mulige øretæver lander. Det har været en hidsig mail-uge – så hidsig, at man kunne ønske sig tilbage til de gode gamle tider, hvor posten bare kom en gang op ad formiddagen.

Vi har sjældent oplevet så mange protester omkring dommerkendelser, som vi har i den seneste uge. Det har været protester mod advarsler, protester mod udvisninger plus noget andet løst, herunder en kamp afbrudt på grund af vejrforhold..

Det er ikke ualmindeligt, at der mod slutningen af en turnering – eller slutningen af en fase, hvor fårene skal skilles fra bukkene - kommer nogle henvendelser. Men jeg kunne da godt på dette uofficielle sted opfordre til, at man tænker sig om en ekstra gang, før man sender en protest afsted, før man føler sig uretfærdigt behandlet. Dels koster det en hulens masse penge at anbringe sådan en protest – som man kun får igen, hvis den tages til følge. Dels giver det en god del arbejde for rigtig mange mennesker bag kulisserne. Så for vores allesammens skyld – tag nu kun de tilfælde, som der er kød på, og ikke bare en rituel protest. Vi bag skrivebordet overlever nok, men personerne bag klubkassen kunne måske godt have fundet noget andet fornuftigt at bruge pengene til.

Lad os komme tilbage til fortolkningen af loven, som jo i princippet er denne klumkmes hovedformål. Nu skal man som bekendt ikke bide den hånd, der fodrer én. Men selveste chefredaktøren var godt nok ude i en leder sidste uge, hvor han var kritisk over for kombinationen af VAR og hands-forseelser.

Jeg er enig med Troels langt hen ad vejen, for hands er noget skrammel. Vi taler om det overalt, senest på Nordisk møde for et par måneder siden, hvor vi ud fra DVD-eksempler talte om alle mulige og umulige eksempler. Det gik der tre timer med - så der er ingen nogen simple løsninger her. Alle vil gerne have sorte eller hvide løsninger – men der er ufattelige mange grå. Og lige akkurat de grå skal vi holde fast i, for som bekendt er de tre vigtigste ord i fodboldloven 'efter dommerens skøn'. Alt er ikke gudegivet – og hvis alt var sort eller hvidt, behøvede vis slet ikke en dommer. Så kunne vi bare stille en pc op og få en strimmel ud, der sagde, hvad den rigtige kendelse var.

Men sådan er verden jo ikke. Angribere laver fejl, målmænd laver fejl, og det gør dommere også. På ingen måde af ond vilje, men det er bare det menneskelige aspekt. Jeg er helt med på, at det kan være svært at respektere, når man har en bestemt farve trøje på. Men derfra og så til at

sende personrettede mails mod den ene eller anden dommer (også på diverse blogs) er der godt nok et spring. Det har jeg også oplevet, og det hører ingen steder hjemme.

Vi skal behandle hinanden ordentligt, uanset hvor vi hører til. Det betyder ikke, at dommere ikke laver fejl. De eneste, som ikke begår fejl, er som bekendt dem, der ikke tager hænderne op af lommen. Jeg vil gerne henvise til et yderst flot indlæg fra Peter Bonde på bold.dk, hvor budskabet egentlig er, at alle begår fejl, men lad os nu opføre os ordentligt. For egen regning kan jeg tilføje, at det jo ikke er tilfældigt, at UEFA-armbindet har påskriften 'Respect'.

Men så tilbage til selveste chefredaktøren, som i sidste uges leder gav mig stikordet – nemlig omkring hånd på bolden.

Jeg er heller ikke nødvendigvis fan af den nuværende fortolkning af hands, men nu har vi nu engang de regler, som vi har. Vil man lave om på det, kan jeg godt komme op på et par adresser i Schweiz, som man kan prøve at kommunikere med.

Som sagt har man nogle regler omkring hands. Troels begynder desværre at rode æbler og pærer sammen i det øjeblik, hvor VAR kommer ind i billedet. For at starte fra felt 1 på brættet: VAR beslutter ingenting. Dommeren på banen dømmer, som om der ikke var VAR. Så kan han få hjælp fra en VAR-ven med tilbud om at gense noget – men det er stadig ham, der tager den endelige afgørelse. Ikke som i tidligere tider i Premier League – det er 'bandedommeren', der er chefen og beslutter.

Så at gøre VAR til en skurk her er decideret malplaceret. VAR gør intet – bandedommeren afgør.

Så kan vi sagtens begynde at diskutere, hvornår VAR skal intervenere. Og det er en diskussion, som man har haft i samtlige lande, som har indført VAR – og som måske er det sværeste af hele konceptet. Sætter man barren for højt, ryger der noget gennem filteret, som burde være fanget. Sætter man det for lavt, får man et hav af afbrydelser.

Som hands er skruet sammen lige nu – og der har været diverse fortolkningsændringer, hvoraf vi næppe har set den sidste - ser det således ud, skåret helt ind til benet.

Det helt centrale er, om hånden eller armen er i en naturlig position i forhold til det, som spillerens øvrige kropsbevægelser foretager sig,

UEFA har direkte sagt 'we do not care about deflections'. Der har været en folkelig forståelse af, at hvis bolden kom fra spilleren eller en anden spiller var det gratis. Men nej, ikke nødvendigvis. Vi er tilbage ved hovedkriteriet: er armen i en naturlig position eller ej? Det har jeg mødt flere på mailen, som gerne vil have defineret nærmere. Det er fuldt forståeligt, for vi trives jo alle bedst i et univers, hvor ting er enten sorte eller hvide. Men det er de altså ikke i fodboldloven.

Vi er tilbage til de tre vigtigste ord i fodboldloven – 'efter dommerens skøn'. Hvor irriterende det ellers måtte blive. Men vi kører inden for det regelsæt, som vi har, for ellers går det helt galt.